

Sygn. akt III AUa 1418/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Ewa Piotrowska (spr.)
Sędziowie	SSA Jolanta Ansion SSA Zbigniew Gwizdak
Protokolant	Sebastian Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 lipca 2013 r. w Katowicach

sprawy z odwołania J. M. (1) (J. M. (1))

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o prawo do świadczenia przedemerytalnego

na skutek apelacji ubezpieczonego J. M. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w Bielsku-Białej z dnia 8 maja 2012 r. sygn. akt VI U 1216/11

1. oddala apelację,

2. zasądza ze środków Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej na rzecz radcy prawnego E. H. Kancelaria Prawnicza w B. ul. (...), kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) wraz z 23% podatkiem od towarów i usług w kwocie 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych sześćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA E. Piotrowska /-/ SSA Z. Gwizdak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1418/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 8 maja 2012 roku Sąd Okręgowy - Sąd Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej oddalił odwołanie J. M. (1) od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. z dnia 21 września 2011 roku, odmawiającej przyznania ubezpieczonemu świadczenia przedemerytalnego podnosząc, że nie spełnia on warunków określonych w art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r.

o świadczeniach przedemerytalnych, bowiem udowodnił ogólny staż pracy jedynie w wymiarze 37 lat 3 miesiące i 3 dni

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony J. M. (1) urodził się (...) roku. Do dnia 30 września 2010 roku był zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w B., a stosunek pracy ustał na podstawie art. 30 § 1 k.p. za wypowiedzeniem przez zakład pracy w trybie ustawy z dnia 13 marca 2003r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników. W dniu 2 maja 2011 roku upłynął sześciomiesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, a do dnia rozwiązania stosunku pracy organ rentowy zaliczył odwołującemu do ogólnego stażu pracy okresy składkowe w wymiarze 35 lat 2 miesiące i 6 dni, okresy nieskładkowe w wymiarze 2 miesiące 9 dni, okresy uzupełniające w wymiarze jednego roku 10 miesięcy i 18 dni, łącznie 37 lat 3 miesiące i 3 dni.

Organ rentowy **nie zaliczył** natomiast odwołującemu do ogólnego stażu pracy okresów: od 15 sierpnia 1983r. do 1 listopada 1983r.; od 1 czerwca 1985r. do 25 lipca 1985r., od 1 listopada 1985r. do 9 lutego 1986r., od 2 czerwca 1987r. do 31 sierpnia 1987r., od 20 listopada 1991r. do 21 listopada 1991r. i od 1 grudnia 1992r. do 15 kwietnia 1994r., od 1 grudnia 1995r. do 11 grudnia 1995r., od 1 kwietnia 1996r. do 21 kwietnia 1996r., od 20 sierpnia 1996r. do 31 sierpnia 1996r., z uwagi na fakt, że w okresach tych odwołujący nie świadczył osobistej rzeczywistej opieki nad bratem, w szczególności w okresie po 22 października 1993r. kiedy to F. N. przebywał w domu pomocy społecznej.

Ponadto organ rentowy nie zaliczył odwołującemu okresu od 1 marca 1993r. do 15 kwietnia 1994r. z tytułu pracy w Hotelu (...). W okresie od 1 marca do 30 listopada 1995r. odwołujący był zatrudniony w charakterze konserwatora w Ośrodku (...) w S.. Stosunek pracy ustał na skutek wygaśnięcia umowy o pracę.

F. N. urodził się (...) jako syn W. K.

i W.. Początkowo był wychowywany przez rodziców W. K., natomiast w późniejszym okresie przez W. K. i jej męża J. M. (2), który zmarł

(...) i zamieszkiwał wraz z W. M. (z domu K.)

w S. przy ul. (...). Był dzieckiem upośledzonym psychicznie, wymagającym stałej opieki. Z dniem 3 grudnia 1981 roku została przyznana dla niego renta rodzinna. W dniu 13 października 2003r. przyznano mu prawo do renty socjalnej z uwagi na zaliczenie do I grupy inwalidów i renta została przyznana na stałe.

Do 1969r. F. N. zajmowali się dziadkowie, natomiast po tym okresie opiekę nad F. przejęła jego matka, która przebywała na świadczeniu rentowym, wobec czego mogła zająć się synem. Odwołujący zamieszkiwał z matką, F. N. oraz obecną żoną E. M., która często przyjeżdżała do odwołującego, pomagała w sprawowaniu opieki nad bratem, a także w przyrządzaniu posiłków.

F. N. nie był upośledzony fizycznie. Mógł pracować na roli, natomiast wymagał opieki polegającej na stałym przebywaniu obok niego innej osoby, kontrolowaniu jego czynów.

Opiekę nad F. N. sprawowała W. M. - do swojej śmierci oraz odwołujący. Wprawdzie W. M. była osobą schorowaną i nie była w stanie wykonywać cięższej pracy, ale mogła przyrządzać posiłki i doglądać niepełnosprawnego syna. Gdy F. N.

mieszkał razem z odwołującym, to odwołujący znaczną część swego czasu poświęcał na opiekę nad bratem, ponieważ bracia byli w bliskim kontakcie.

Natomiast odwołujący w latach 1970 - 2010 świadczył pracę na roli oraz w różnych zakładach pracy z tym, że pracując u niektórych pracodawców miał problemy ze względu na kontakty z przyrodnim bratem. W okresach, w których odwołujący pracy nie świadczył, pomagał swojej matce w opiece nad niepełnosprawnym umysłowo bratem, pracował na gospodarstwie rolnym, zabierając niejednokrotnie brata do wykonywania prac polowych.

Odwołujący zarówno wykonując pracę zawodową, jak i w przerwach tej pracy, zajmował się gospodarstwem w wymiarze 1,70 hektara; praca była ciężka ponieważ wszystkie prace wykonywano ręcznie, zarówno w polu jak i w trakcie zajmowania się trzodą chlewną.

Matka odwołującego około 7 miesięcy przed śmiercią, która nastąpiła w (...), nie była w stanie opiekować się F. N. i wtedy wyłączną opiekę nad bratem

i matką sprawował odwołujący. Sprawowanie opieki po śmierci W. M. było coraz bardziej uciążliwe, w związku z czym odwołujący zdecydował się na oddanie F. N. do Domu Pomocy Społecznej w S., gdzie przebywał on od 22 października 1993r. do 29 września 2008r. i od 30 września 2008r. do 8 marca 2010r.

Następnie F. N. zajęła się jego siostra A. D., która stała się jego opiekunem prawnym.

Powyższy stan Sąd I instancji uznał zasadniczo za wiarygodny, odmawiając jednocześnie wiary odwołującemu w tym zakresie, w którym twierdził on, że sprawował wyłączną opiekę nad bratem F. N. w okresie kiedy żyła W. M. (za wyjątkiem okresu 6 miesięcy przed śmiercią) bowiem zeznania w tej części są niezgodne z zeznaniami świadków M. C. i S. K. a także z zasadami doświadczenia życiowego, Sąd I instancji miał bowiem na względzie, że odwołujący w przeważającej mierze sam musiał pracować na gospodarstwie rolnym, zatem nie mógł wyłącznie on opiekować się bratem.

W oparciu o dokonane ustalenia Sąd I instancji wskazał, że ustawa z dnia

30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. nr 120 poz. 1252 z 2004r.

ze zm.) określa warunki jakie muszą być spełnione do przyznania świadczenia przedemerytalnego, do uzyskania którego konieczne jest spełnienie warunków ogólnych przewidzianych w ustawie oraz warunków szczególnych stawianych określonej kategorii osób ubiegających się o przyznanie tego rodzaju świadczenia. Zgodnie z art. 2 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie która spełni kumulatywnie następujące warunki ogólne: pobierała co najmniej przez okres 6 miesięcy zasiłek dla bezrobotnych, nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, podczas pobierania zasiłku osoba ta nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia odpowiedniego zatrudnienia, złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego nie później niż 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, przy czym trzydziestodniowy termin może w trybie ust. 4 art. 2 zostać przywrócony na wniosek osoby zainteresowanej przez organ rentowy w szczególnie uzasadnionych przypadkach. Oprócz wskazanych wyżej warunków ogólnych poszczególne osoby muszą spełnić jeszcze warunki szczególne, a takimi w przypadku odwołującego, który w chwili złożenia wniosku

o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego ukończył 56 lat jest rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy w którym pracował przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy oraz posiadanie okresu uprawniającego do emerytury wynoszącego

w przypadku mężczyzny co najmniej 40 lat.

Sąd I instancji podkreślił, że za okres uprawniający do emerytury uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10 ust. 1, i art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Odwołujący spełnił warunki ogólne, natomiast nie spełnił wszystkich warunków szczególnych oznaczonych w art. 2 ust. 1 pkt. 5 ustawy, a mianowicie **nie legitymuje się czterdziestoletnim stażem pracy**.

Sporne były okresy sprawowania opieki nad bratem F. N.: od

15 sierpnia 1983 roku do 1 listopada 1983 roku, od 1 czerwca 1985 roku do 25 lipca 1985 roku, od 1 listopada 1985 roku do 9 lutego 1986 roku, od 2 czerwca 1987 roku do 31 sierpnia 1987 roku, od 20 listopada 1991 roku do 21 listopada 1991 roku i od 1 grudnia 1992 roku do 21 października 1993 roku, a także okresu pracy w Ośrodku (...) od 1 marca 1993 roku do 15 kwietnia 1994 roku.

Materiał dowodowy zebrany w sprawie pozwala zdaniem Sądu na stwierdzenie,

że odwołujący pracował na podstawie umowy o pracę w Ośrodku (...) w S. w okresie od 1 marca 1993r. do 30 listopada 1995r., co wynika zarówno z wystawionego przez pracodawcę świadectwa pracy jak i z zeznań odwołującego. Fakt, że pracodawca nie dopełnił wymogów formalnych w zakresie zgłoszenia odwołującego do ubezpieczenia pracowniczego od 1 marca 1993r. nie może obciążać odwołującego.

Odnośnie okresów sprawowania opieki nad bratem F. N. należy zauważyć, że zgodnie z art. 7 ust. 7 ustawy wskazanej wyżej okresy niewykonywania pracy mogą być zaliczone jako okresy nieskładkowe jeżeli są spowodowane koniecznością opieki nad członkiem rodziny zaliczonym do I grupy inwalidów lub uznanym za całkowicie niezdolnego do pracy oraz do samodzielnej egzystencji, albo uznanym za osobę niepełnosprawną w stopniu znacznym, sprawowanej przez członka rodziny powyżej 16 lat, który w okresie sprawowania opieki nie osiągnął przychodu przekraczającego miesięcznie połowę najniższego wynagrodzenia.

Treść tego przepisu wskazuje zatem, że przyczyną niewykonywania pracy jest sprawowanie opieki nad członkiem rodziny. Ustawodawca nie wskazał wprawdzie, że istnieje konieczność sprawowania wyłącznej opieki nad członkiem rodziny przez osobę starającą się o zaliczenie tego okresu do stażu pracy, jednakże musi to być opieka uniemożliwiająca zatrudnienie.

Z materiału zebranego w sprawie wynika, iż W. M. zmarła (...)

i do tego czasu, z wyłączeniem półrocznego okresu przed śmiercią, sprawowała łącznie

z odwołującym opiekę nad bratem F. N.. Wobec faktu, że odwołujący był zatrudniony w różnych zakładach pracy w latach 1971 do 2010, a więc także w latach 1983 do maja 1990 trudno przyjąć, iż niewykonywanie pracy w okresach przez niego wskazanych było spowodowane koniecznością sprawowania opieki nad niepełnosprawnym bratem. Gdyby tak bowiem było odwołujący nie świadczyłby pracy w latach 1983-1991.

Również po śmierci W. M. odwołujący pracował w Spółdzielni (...), był zarejestrowany w P.U.P., a także pracował w Ośrodku (...)

Odwołujący nie wykazał, aby w przerwach świadczenia pracy między poszczególnymi zakładami pracy stan zdrowia brata F. N. ulegał pogorszeniu na tyle aby musiał on wyłącznie sprawować opiekę nad bratem z uwagi na brak możliwości sprawowania tej opieki przez matkę W. M.. Istotne jest, że zarówno przed śmiercią W. M. jak i po niej odwołujący był zatrudniony w Spółdzielni(...), zatem nie można przychylić się do stanowiska odwołującego i uznać, iż brak zatrudnienia w okresach przez niego wskazanych był spowodowany wyłącznie opieką nad bratem.

Niezależnie od powyższego, nawet przy zaliczeniu całego okresu wskazanego przez pełnomocnika odwołującego w piśmie procesowym z dnia 20 kwietnia 2012r. z tytułu opieki nad bratem (z pominięciem okresu od 1 marca 1993r. do 15 kwietnia 1994r. który to okres został zaliczony jako okres składkowy z uwagi na pracowniczy tytuł ubezpieczenia), jako okresu nieskładkowego, odwołujący nie spełni warunku dotyczącego stażu pracy.

Okres od 1 marca 1993r. do 15 kwietnia 1994r. nie może bowiem podlegać dwukrotnemu zaliczeniu do stażu pracy, a już tym bardziej na podstawie art. 7 ust. 7 cytowanej ustawy skoro przepis ten mówi o niewykonywaniu pracy, a w

okresie tym praca była przez odwołującego świadczona. Odwołujący nie wskazał, innego okresu który mógłby podlegać zaliczeniu do ogólnego stażu pracy na podstawie art. 7 ust. 7 wskazanej ustawy.

Natomiast podnoszone przez odwołującego okoliczności związane z koniecznością opieki w trakcie urlopu wypoczynkowego pozostają bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, bowiem okresy te pracodawcy zaliczyli do stażu pracy i zostały one uznane przez organ rentowy jako okresy składkowe.

Apelację od wyroku wniósł pełnomocnik odwołującego.

Zaskarżając w całości wyrok Sądu I instancji zarzucił temu wyrokowi:

- naruszenie art.2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004 roku w zw. z art. 5 ust. 1 pkt 1 i art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, przez błędne wyliczenie okresów uprawniających do zaliczenia ich do okresu pracy wymaganego do przyznania świadczenia przedemerytalnego, przez nieuwzględnienie okresu zatrudnienia w Zakładzie (...) w okresie od 1 lipca 1997 roku do 3 lipca 1997 roku oraz okresu świadczenia pracy w Spółdzielni Handlowo - Produkcyjnej (...) w okresie od 16 lipca 1997 roku do 29 lipca 1997 roku,

- naruszenie art. 79 ust. 1 i 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przez nieuwzględnienie okresów pobierania przez odwołującego się zasiłku szkoleniowego w okresach od 15 czerwca 1998r. do 30 czerwca 1998r. i od 1 lipca 1998r. do 27 lipca 1998 roku,

- naruszenie art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004r. w zw. z art. 7 pkt 7 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS przez niezaliczenie do okresu pracy wymaganego do przyznania świadczenia przedemerytalnego okresu sprawowania opieki nad przyrodnim bratem F. N., uznanym za całkowicie niezdolnego do pracy i samodzielnej egzystencji w następujących okresach:

- od dnia 15.08.1983r. do 01.11.1983r., co daje 2 miesiące i 16 dni,

- od dnia 01.06.1985r. do 25.07.1985r., co daje 1 miesiąc i 25 dni,

- od dnia 01.11.1985r. do 09.02.1986r., co daje 3 miesiące i 9 dni,

- od dnia 02.06.1987r. do 31.08.1987r., co daje 2 miesiące i 29 dni,

- od dnia 20.11.1991r. do dnia 21.11.1991r., co daje 1 dzień,

- od dnia 1.12.1992r. do dnia 28.02.1993r., co daje 1 miesiąc i 28 dni;

a łącznie 1 rok 1 dzień jako okresy nieskładkowe, przez uznanie, iż odwołujący się nie sprawował wyłącznej opieki nad bratem,

- naruszenie art 2 ust. 1 pkt 5 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych z dnia 30 kwietnia 2004r. przez nieuwzględnienie okresu pobierania dodatku szkoleniowego z Rejonowego Urzędu Pracy w B. w okresie od 15 czerwca 1998r. do 27 lipca 1998r.

W oparciu o podniesione zarzuty pełnomocnik apelującego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez przyznanie odwołującemu się prawa do świadczenia emerytalnego oraz o przyznanie kosztów procesu.

W uzasadnieniu apelacji podniesiono, że Sąd I instancji błędnie oparł się na wyliczeniu dokonanym przez ZUS.

Sąd I Instancji doliczył wprawdzie odwołującemu do okresu uprawniającego do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego okres pracy w Hotelu (...) w całości, w tym w okresie od 1 marca 1993r. do 15 kwietnia 2004r., jednakże wówczas uległ - jak słusznie zauważył Sąd I Instancji - skróceniu okres opieki sprawowanej nad bratem F. N., albowiem odwołujący wskazywał okres opieki pokrywający się z zatrudnieniem w tym hotelu. Dlatego wskazywany przez odwołującego okres opieki od 1 grudnia 1992r. do 21 października 1993r. winien wynosić 1 miesiąc i 28 dni, bo został skrócony do 28 lutego 1993r., a nie 10 miesięcy i 21 dni, jak wskazywał odwołujący się w odwołaniu.

Jednakże zdaniem apelującego organ rentowy błędnie wskazał **okres pracy odwołującego w szpitalu**, rozbijając go na cztery okresy z przerwami, gdy tymczasem ze świadectwa pracy z Wojewódzkiego Szpitala (...) i książeczki zdrowia wynika, iż odwołujący ma ciągłość zatrudnienia tj. w okresie od 5 marca 1973 roku do 14 sierpnia 1983 roku, zatem **organ rentowy** „pozbawił” **odwołującego** 16 dni **okresu uprawniającego do nabycia prawa do świadczenia**.

Analogicznie **ZUS postąpił w zakresie świadczenia pracy** w spółce (...), bowiem ze świadectwa pracy wynika, iż okres zatrudnienia odwołującego się w tej firmie to okres od 1 września 1998 roku do 30 września 2010 roku, a organ podał okres zatrudnienia z przerwami „urywając” 9 dni.

Ponadto organ rentowy nie uwzględnił okresu pracy odwołującego się w Zakładzie (...) w okresie od 1 lipca 1997 roku do 3 lipca 1997 roku, bowiem uznał, że za ten okres nie zostały odprowadzone składki ZUS, na co apelujący przedłożył pismo ZUS do odwołującego, stanowiące załącznik do decyzji ZUS z dnia 4 lutego 2011 roku, zaświadczenie zakładu pracy z dnia 27 kwietnia 1998 roku i umowę zlecenia Nr (...)

ZUS nie uwzględnił również pracy odwołującego się w okresie od 16 lipca 1997 roku do 29 lipca 1997 roku w Spółdzielni Handlowo - Produkcyjnej w W. - B. z tych samych przyczyn jak powołane wyżej.

Organ rentowy nie uwzględnił również okresu szkolenia odwołującego się z prawem do zasiłku szkoleniowego w okresie od 15 czerwca 1998 roku do 30 czerwca 1998 roku i w okresie od 1 lipca 1998 roku do 27 lipca 1998 roku, co dałoby odwołującemu się 44 dni.

Sąd I instancji nie uznał również opieki odwołującego się nad przyrodnim bratem w okresach wyżej wskazanych uznając, że odwołujący faktu takiego nie udowodnił.

Apelujący zakwestionował stanowisko Sądu I instancji, że trudno przyjąć, iż niewykonywanie pracy w okresie wskazanym przez odwołującego było spowodowane koniecznością sprawowania opieki nad bratem, skoro był on zatrudniony (w spornym okresie chociaż z przerwami na opiekę), a nadto w czasie, kiedy żyła ich matka, która mogła taką opiekę sprawować.

W ocenie apelującego konieczność sprawowania opieki nie wynikała z faktu upośledzenia fizycznego, lecz umysłowego brata i matka - w okresach progresji choroby syna, która objawiała się agresywnością - nie dawała sobie sama rady w sprawowaniu tej opieki. Częste telefony matki do odwołującego, kiedy był w pracy, wcześniejsze opuszczanie miejsca pracy w związku z tymi telefonami, branie dni wolnych w związku z koniecznością sprawowania tej opieki powodowało, że odwołujący był z pracy zwalniany. Kiedy okres nasilenia choroby brata mijał odwołujący znów podejmował próby zatrudnienia. Kiedy mu się to udawało, znów musiał zaprzestawać jej wykonywania z uwagi na postępującą chorobę brata i ostatecznie jego stan na tyle uległ pogorszeniu, że nawet odwołujący się nie był w stanie jej sprawować i oddał brata do Domu Pomocy Społecznej.

Przykładowo apelujący wskazał, że ze Spółdzielni (...)

w K. (okres zatrudnienia od 1 września 1987 roku do 19 listopada 1991 roku) został zwolniony dyscyplinarnie, albowiem z powodu brata nie stawiał się do pracy. Kiedy apelujący się odwołał od dyscyplinarnego zwolnienia do Sądu wskazując na rzeczywiste przyczyny niestawiennictwa do pracy, pracodawca zawarł z nim ugodę, co do zwolnienia w drodze porozumienia stron.

Podkreślił także, że jego matka od pewnego momentu również wymagała stałej opieki, nie była więc osobą, która mogła sobie radzić z niepełnosprawnym umysłowo synem, który często stawał się agresywny. W spornym okresie opieki nad bratem matka złamała nogę i prawie przez sześć miesięcy miała nogę w gipsie, bo noga nie chciała się zagoić. Dlatego fakt, że matka była na rencie i była w domu nie oznacza, iż mogła sprawować nieprzerwaną opiekę nad chorym synem.

Jednocześnie ubezpieczony podniósł, że okoliczności te powołał dopiero przed Sądem II instancji, albowiem uznał, iż wskazane w odwołaniu okresy dają mu już prawo do świadczenia, zatem zaistniała potrzeba ich powołania w toku postępowania apelacyjnego.

Sąd Okręgowy odmówił również uznania opieki odwołującego się nad przyrodnim bratem w okresach wyżej wskazanych wskazując, że ubezpieczony faktu takiego nie udowodnił, jednakże w ocenie apelującego o opiece takiej świadczyło niewykonywanie pracy w spornych okresach, a konieczność sprawowania opieki nie wynikała z faktu upośledzenia fizycznego, lecz umysłowego brata, co w okresach progresji choroby wzmagало ze strony podopiecznego agresję, a matka ubezpieczonego nie dawała sobie sama rady w sprawowaniu opieki.

Wskazując na powyższe zarzuty apelujący przedstawił okresy, które winny być zaliczone do okresu uprawniającego go do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego, wynoszące 39 lat 10 miesięcy i 15 dni i do okresów tych dodał 16 dni - szpital, 9 dni - P., 3 dni - C., 14 dni - Spółdzielnia w B., 44 dni - okres zasiłku szkoleniowego, co daje 3 miesiące i 11 dni, a tym samym okres pracy, który daje odwołującemu się prawo do świadczenia przedemerytalnego wynosi 40 lat, 1 miesiąc i 11 dni.

Ponadto, apelujący podniósł, że jego zdaniem do okresu pracy, od którego zależy przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego winien być zaliczony okres od 25 listopada 1997 roku do dnia 23 lutego 1998 roku, przedkładając jako dowody decyzję RUP z dnia 25 listopada 1997 roku, pismo ubezpieczonego z dnia 12 czerwca 1998 roku, decyzję RUP z dnia 27 maja 1998 roku i zaświadczenie z PUP z dnia 8 listopada 1999 roku, na łączny okres nieskładkowy 2 miesiące i 26 dni.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonego podlega oddaleniu.

W pierwszym rzędzie podkreślenia wymaga, że Sąd powszechny, rozpoznając odwołanie od decyzji ZUS związany jest treścią i zakresem tej decyzji, przy czym - w niniejszej sprawie zakres decyzji odpowiada wnioskowi ubezpieczonego.

Tym samym niedopuszczalne jest orzekanie poza zakresem (przedmiotem rozpoznania) decyzji, zwłaszcza na etapie postępowania apelacyjnego, czyli na etapie postępowania weryfikującego prawidłowość zarówno decyzji w oparciu o złożony wniosek, jak i prawidłowość rozstrzygnięcia Sądu I instancji.

Sąd Apelacyjny w całości podziela ustalenia oraz stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia, a to wobec trafności ustaleń oraz oceny dokonanych przez Sąd I instancji, zawartych w zacytowanym pisemnym uzasadnieniu.

Przedstawione przez apelującego argumenty nie wnoszą do sprawy żadnych okoliczności faktycznych ani prawnych, mogących stanowić podstawę zmiany zaskarżonego orzeczenia, a stanowią jedynie polemikę z dokonaną przez Sąd I instancji oceną okoliczności faktycznych i ich kwalifikacją prawną.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że okresy opieki nad niepełnosprawnym F. N. można podzielić na następujące okresy:

- do śmierci W. M., która zmarła (...) roku (z uwzględnieniem około półrocznego okresu przed jej śmiercią), w którym to bez wszelkiej wątpliwości ubezpieczony nie sprawował wyłącznej opieki nad bratem, albowiem opiekę tę sprawowała również matka, choćby w niewielkim zakresie,

- okres od maja 1990 roku, kiedy to odwołujący opiekował się bratem, do 22 października 1993 roku, kiedy oddał brata do Domu Pomocy Społecznej w S.,

- okres pobytu F. N. w D.P.S. (od 22 października 1993 roku do 8 marca 2010 roku) oraz okres po 8 marca 2010 roku, kiedy bratem zajęła się A. D., siostra F. N., która stała się jego opiekunem prawnym.

Dlatego też brak było podstaw do tego, aby okresy niepozostawiania w zatrudnieniu przed 1990 rokiem można było zaliczyć ubezpieczonemu do stażu pracy z uwagi na sprawowanie opieki nad niepełnosprawnym bratem, albowiem w tym okresie opieka odwołującego nie była wyłączna.

Analogicznie orzec należało do takich samych okresów po 21 października 1993 roku, albowiem po tej dacie ubezpieczony w ogóle nie sprawował opieki nad bratem.

Sporne pozostawałyby jedynie okresy niepozostawiania przez ubezpieczonego w zatrudnieniu w okresie od 1990 roku do 21 października 1993 roku, to jest **od 20 listopada 1991 roku do 21 listopada 1991 roku i od 1 grudnia 1992 roku do 21 października 1993 roku**, a także **okres pracy w Ośrodku (...) od 1 marca 1993 roku do 15 kwietnia 1994 roku**, przy czym - jak prawidłowo wskazał Sąd I instancji ten ostatni okres został zaliczony do stażu pracy i nie może zostać po raz drugi zaliczony jako okres sprawowania opieki nad bratem, również dlatego, że w części tego okresu F. N. przebywał już w D.P.S. w S..

W tej sytuacji, **nawet gdyby przyjąć**, że ubezpieczony sprawował opiekę nad bratem w pozostałym wskazanym okresie (od 20 listopada 1991 roku do 21 listopada 1991 roku i od 1 grudnia 1992 roku do 21 października 1993 roku, pomijając przesłankę niepozostawiania

w stosunku pracy z tytułu opieki) **oraz nawet gdyby uwzględnić ubezpieczonemu** okresy pracy w Zakładzie (...) w okresie od 1 lipca 1997 roku do 3 lipca 1997 roku oraz okresu świadczenia pracy w Spółdzielni Handlowo - Produkcyjnej (...) w okresie od 16 lipca 1997 roku do 29 lipca 1997 roku i okresy pobierania przez odwołującego zasiłku szkoleniowego w okresach od 15 czerwca 1998r do 30 czerwca 1998r. oraz od 1 lipca 1998r. do 27 lipca 1998 roku i wskazane okresy zostałyby zaliczone do stażu pracy i tak nie wykazałby on 40 lat stażu pracy w rozumieniu powołanej wyżej ustawy,

co powoduje, że nie spełnia on przesłanek do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, na mocy art. 385 k.p.c. orzekł o oddaleniu apelacji jako bezzasadnej.

/-/ SSA J. Ansion /-/ SSA E. Piotrowska /-/ SSA Z. Gwizdak

Sędzia Przewodniczący Sędzia

JM